

PUBLICATIONS

Graphic image of philosophy and mythology...

Julia Romanenkova

Now and then one person needs to divide the thought, which was born in the imagination, from another. The first person is a creator, the second is a spectator, The thought ripens in the head of a creator like a fruit on the branch filling with life, and finally this fruit, consisting of the fantasy, must be given from the branch of the tree of cogitation, otherwise its existence will lose a sense. We will try to divide a fruit of the fantasy of artist, become spectators of his works and collocutors. The painter acts upon his spectator by colour first of all; it is more difficult for a graphic artist - his art has a more long and thorny way to the understanding of a person. So, if an artist, who tries to find his own spectator by means of line but not colour, is able to reach it, such victory seems more valuable.

It is else more difficult to vest one's own thought in such raiment as a bookplate. This form is exceedingly capacious, it requires skill, you must have not only many-sided thinking, but you must be able to transform your own thoughts into short aphorisms, delete spare branches from this tree of thoughts, put in one subject several values and create an art of allegory.

The language of allegory is easy for the artist from the Ukrainian city Lvov - graphic artist an Sergey Ivanov. Let's make the acquaintance of this person, who will deliver us the end of the thread of Ariadne in the labyrinth of his own thoughts. Sergey Ivanov was born in 1957 and graduated from Ukrainian Polygraphic Institute, where he is a teacher now. He works in the field of not only the bookplate, but in free graphic arts too, and creates book illustrations. The first bookplates by Sergey Ivanov appeared 7-8 years ago. He took part in many exhibitions and international contests in Ukraine, Sweden, Poland, Slovakia, Japan, the Netherlands, USA, Macedonia,

Romania and France. Spectators had a possibility to visit his one-man exhibitions in 1993,1994,1997 in Austria, the Netherlands and France. This representative of Lvov's graphic school is interesting both as a form, and for the contents of his own work. First of all, we will note that Sergey Ivanov often uses several techniques simultaneously on one sheet. He often uses copper engraving, etching, aquatint and mezzotint. Thereby, we can say that this artist is an expert of these techniques. Such collectors as Andre Lacour (France), (1993), Daniele Cousin (France), (1994), Peter Rath (Austria), (1995), J. P. Peijnenburg (Netherlands), (1996, 1997), Michel Butor (France), (1996), H. Pungs (Germany), (1997). P. Labuhn (Germany), (1998), and others became admirers of his art as a creator of bookplates. It is possible to see that the thinking of this person is close to that of people from different spots of Europe with so different thoughts.

He once again proves that the language of the line does not need a word commentary. But in any case I will try to make a short word excursus to the palace of graphic arts. It will be changeable and many-sided.

Let's look first at the technique and size of works. In most cases, sheets by Sergey Ivanov are rather large for bookplates. These works aren't encoded symbols only, as well as subject compositions, sometimes even having own name, that is not peculiar for bookplates. Mainly sheets by the artist are monochrome, for he doesn't use colour spot, using the language of the tone. Questions, which a painter answers with the help of colour, this master decides by means of mild transition from light to dark, processing the half-tones, sometimes putting a silhouette dark spot on the light background or, on the contrary, dark detail into the light. Ivanov combines picturesque features of graphic arts with lines, which promotes technology. The colour range of the works is mild, reserved, and it addresses the spectator with intelligence.

Compositions are often not multifigured, but exceedingly complicated by additional elements - ornamental motifs or attributes, symbols, or sign fragments. Composition building has many plans. Thereby, composition consists of several layers of sense, i. e. the subject consists of shallow reading and deep subtext. Compositions require, from the spectator of long studying of the work, further reading. One of the discriminating features of graphic sheets by Sergey Ivanov is rhythm. Sometimes the general thread of work is even difficult to find, for it is complicated. But a rhythm is highly, brightly denominated in some sheets, for it is rash, even sharp, and direction lines have wholly determined spot of slope. The rhythm of sheets by this author is often like not music but like gusts of wind. But simultaneously his line is fluent, soft, without sharpness or

acerbity.

Now, having seen particularities of technology, we will try to prolong a thread of thoughts of the author and get into his subject. In most cases the artist appeals to philosophy or to mythology, to literary image. It enables us the pleasure of an excursus into history and mythology...

... Let's go to 1997... Bookplate of H. Pungs (C2C3C5C7). This one of those sheets which have their own name, it is a composition with subject, but not bookplate only in the manner of stylized scenes. «Daphnis and Chloe». The fantasy of the spectator is already absorbed by antiquity. One's eye wanders from one nude feminine figure to another, stopping at a personage with the features of animal and man, slithering on the snouts and wings of picturesque pixies, noticing the rubble of the temple, antique pillars. One spectator will recall on Daphnis - shepherd, other will prefer to see Daphnis - singer, son of Hermes and nymph, who was leaved in the laurel grove. Images with features of animals which are in the composition, can remind us that the consanguineous brother of Daphnis was Pan, who put in the alumnus of nymphs an art to play the pipe and sing. Each detail can be interpreted several ways. Someone will think about Daphnis as son of god and nymph, owner of miraculous musical grant, but another will see that images, which else 200-300 years ago served a central for the libretto of operas and ballet performances, created many products of pastoral poetry and dramaturgy. Then Daphnis, transformed into the stone, will get up in memory, or blinded Daphnis that rejected a woman, sent him by the goddess of Love. Maybe, someone will resurrect in memory that Daphnis who rushed from the rock into the sea. Each spectator, either as artist, will have his own Daphnis and Chloe. The bookplate of E. Selle (C8). We'll dip into the sea of mythology again. «Diana and horses». We see the image of the goddess with the bow in her hand, in surroundings of the birds, horses in the wild horse racing, in the rash blast, obedient to one moving of a hand of a beautiful hunter...

The same motif we will meet in one more bookplate too, the bookplate of E. & A. Selle (C2C3C5C7). The same image of the goddess - hunter with the bow in the hand, this personage twice appears in the sheet this time, heads of horses with anxiety in the eyes, covered by ungovernable anxiety. Tranquillity, the softness of the feminine image sharply contrasts to the terror and savage bestiality of the eyes of horses. The goddess is wrapped by grandeur, bliss, her walk is light, she hardly concerns about the land; graceful turn of the neck and sloping of head make an image of master of nature else

more dainty. The artist in both sheets covers Diana's eyelids, that shrouds her in viscous bliss...

The bookplate of N. Hillerbrandt (C2C3C5C7). The spectator continues to wander in the maze of mythology. Orfeus and Eurydike. Once more we can find images, which always wake fantasy of person - creator. Greek Singer, incorporeal image of his sweetheart, who's gone to the kingdom of Hades, his frantic desire to return her and indivertible will of Olympic gods... All these images will rise before our eyes, we will think that the goddess of memory Mnemosina ordered the artist to alarm images which slept some minutes ago and wants to force these personages to live one more nerve-racking life - this time in our imagination. And you will comply with the will of the goddess of memory, denominated by the hand of the artist, and once more stake out the lyre of an antique singer, recall the order of gods and heard sad singing of Orfeus, who was doomed to death...

The bookplate of W. Pungs (C8). Birth of Venus. One more eternal subject, which was born in old Greece. An image of the goddess of love and beauty, who was born from the sea-foam, will flash with her attribute - a shell. You will note sandy clock and recall that all things are perishable in this world, except the beauty of Venus... Year 1998. Bookplate of Spartaco Cadioli (C2C3C7C8). Dea and One-horn. Once more the sailing ship, which furrows the sea spume in the sheet, dashes us away in the world of myth, past antique pillars. From of old, One-horn personified in itself unconquerable power, awesome power, it was unruly even for the most gallant men of all centuries. And immaculate Dea only could tame its raging fury by means of one gesture; it was gentle and calm near her feet.

The bookplate of Peter Labuhn (C2C3C7C8). Sheet has a name «Judg-ment of Paris». Its author shows us his own interpretation of images of awesome Hera, Aphrodite and Aphrodite, who got a title of most beautiful. He points to each of them by the characteristic attribute of each. There is a snake, and owl, and peacock. The artist gives us a possibility to see the image of the woman who became the reason of choice of Paris who gave an apple of discord to the goddess of love, but this woman became also the reason for the Trojan war, too. We stake out thoughts of a shepherd with an apple in his hands, standing beside an ionic pillar, which separates us from Paris and him from the Olympic triad...

And such walking into the Academy of myth waits us in many sheets by Sergey Ivanov. But he is not limited by the mythology at all, although it was enough for making hundreds of products by many painters. There are landscape sheets, which can be

called more difficult technologically; that's why these sheets require considerable professionalism (bookplate of L. Haus-weiler, C3C5,1993). Our artist works in portrait, too, and combines the skill of sufficiently realistic drawing and talent of language an allegory in these sheets (bookplate of D. C de Saint-Savin, (C3C5, 1994); bookplate of J. Peijnen-burg (C2C3C7C8, 1997). We see abstract images rather often - in most cases feminine, allegories of love, beauty, poetry, music — bookplate of P. Rath (C3C5, 1995); bookplate of F. Leinfellner (C3C5,1995).

Each sheet by Sergey Ivanov is a finished, formed thought, vested in the raiment of graphic art. It has language of line. I hope many amateurs of the art of the bookplate will shorten the distance from the creator to the sepectator, finding their own ability to continue a thought of the artist.

ГУЦУЛЬСКА МІФОЛОГІЯ СЕРГІЯ ІВАНОВА **Ярина Коваль**

Якщо за аксіому взяти твердження художника Влодка Кауфмана про полісність роботи галереї "Дзиг'а" (якою, з одного боку, захоплюються, а з іншого - їй погрожують), то виставка живопису львівського художника, члена Національної спілки художників України Сергія Іванова - ще один аргумент, що для захоплення є серйозні підстави.

Мова про знаного у світі графіка, який водночас понад десять років пропрацював викладачем кафедри оформлення й ілюстрації книги Української академії друкарства, розробив декілька потрібних навчальних курсів, але головне - оформив чимало видань (серед яких повне зібрання творів Михайла Грушевського), які нині є гордістю української книги. Володар призових місць (перших зокрема) на творчих конкурсах у Бельгії, Італії, інших державах, графік-естет Сергій Іванов нині презентує свої експерименти у площині малярства. Взявши за основу своєї творчості тезу, що художник не повинен бути застиглим, він, поза іншим, представляє своє бачення гуцульської міфології. Властиво, міфологією - зокрема давньогрецькою - Сергій Іванов захоплювався віддавна. А в гуцульську заглибився випадково. Його знайомий Володимир Захарчук із Чернівців, який займається зеленим туризмом, запропонував художникові оформити відпочинкові котеджі гуцульськими міфологічними сюжетами. "Коли я заглибився в міфологію Гуцульщини, то збагнув, що скоро не вийду з неї, - зізнався художник "Газеті". - Маю намір зробити на цю тему офорти, а потім і

пластику. Площина для експериментів неозора. Це настільки унікальний світ, просякнутий світлом і позитивною енергетикою, що байдуже його сприйняти може хіба лиш камінь". "Мені подобається розлите в усіх творах Сергія Іванова сяйво доброти, - сказав на відкритті письменник Роман Лубківський. - У нашу дуже агресивну сучасність єдине, що може об'єднувати, - це те, що робить людей людьми. Сергій Іванов знаходить це. Він будує сюжети своїх творів на позитиві, на доброті, й це те, що не може не тримати при ньому". Цікаво, що, працюючи над темою, художник аж тричі побував на Гуцульщині. Однак спеціально не спілкувався ні з місцевими мешканцями, ні з науковцями, аби не затьмарити відчуттів, які будила природа. Щоправда, гуцулами захопився, їхньою відкритістю поглядів та усмішками до світу, але у творчій праці, поклався на дві тематичні книги та уяву, а також на власне сприйняття світу. "Я вірю в дивовижні сили, в долю, - додав Сергій Іванов. - Адже зі мною за життя відбулося багато історій, які не пояснені ні логічно, ні науково. І знаю одне - якщо людина веде праведне життя, з природою вона зможе домовитися. А якщо зможе домовитися з природою, то домовиться і зі собою".

Художник СЕРГІЙ ІВАНОВ: Книжка – це витвір мистецтва

Сергій Іванов – відомий львівський художник, сповідувач «гуцульського духу», що завойовує уяву та естетичну прихильність своїх сучасників, серед яких, приміром, Марія Матіос. Він на диво багатогранний митець – займається не тільки живописом, але й естампом, скульптурою, ілюструванням та оформленням книжок. Його роботи експонуються на українських та зарубіжних виставках із 1976 року, здобуваючи міжнародні нагороди. З паном Сергієм ми поспілкувалися про складну і водночас захопливу роботу книжкового ілюстратора.

– Певно, не помилюся, коли припушу, що остання книга, яку ви читали, була авторства Марії Матіос?

– Так, останнє, що я читав була, Марія Матіос. Вона побачила мій каталог, зателефонувала мені і спитала: „Як ти можеш малювати те, про що я пишу?” До того ми не були знайомі. Я робив свою серію, вона писала свої книжки. Я попросив її надіслати мені свої новели на електронну адресу. Так уже сталося, що я останнім часом читав мало, більше займався своєю творчістю. Відкривши її тексти о десятій вечора, я відірвався лише о четвертій ночі, все прочитавши. І подумав:

це ж треба, нарешті хоча б одну книгу до кінця прочитав – і одразу! Хочу вам сказати, що то дійсно геніальна письменниця, яка так пише, що якщо ти вже починаєш читати, то не можеш не дочитати до кінця. Це як у художника: коли вже яка людина зачепилася зором за намальоване, то вже не може відірватися. Я постійно про це думаю – як мистецька робота впливає на людину. Це також стосується мистецтва створення книги, бо взагалі мистецтво єдине, закони в мистецтві всі абсолютно однакові; якщо ти їх знаєш, то маєш в руках отой хист, маєш ту силу, якою можеш оперувати за посередництвом книжки. Моє кредо художника в книзі: „Не нашкодь!” – бо, на мою думку, художник у книзі завжди вторинний. Тому потрібно так зробити книжку, щоб людина її прочитала, але спершу людина має її візуально сприйняти. І от, коли вона її візуально сприйняла, почала читати, треба зробити все, щоб вона не могла зупинитися. Тільки тоді можна говорити, що місія художника виконана. А тандем письменника і художника дійсно відповідає суті мистецтва книги.

– Щодо вторинної ролі художника в книзі: я, наприклад, в дитинстві добирала книги виключно за яскравістю картинок...

– Я з вами згодний. Є книги, які я намалював ліпше, ніж там написано. Але все-таки я поважаю письменника і роблю так, щоби толерантність була присутня завжди, бо книжка – то витвір мистецтва. Я знаю, як робиться книжка, як вона повинна робитися, бо я цьому вчився, сам це роблю і спокійний за виконання своєї ролі в книжках, над якими працював. Завжди говорю: коли працюєш чесно і нормально, то ця чесність і нормальність проявляється всюди.

– А чи проілюстрували вже ту книгу, про яку мріяли?

– Яку книжку мрію проілюструвати, ще не придумав. Я не зациклююся на чомусь одному – що я, наприклад, виключно ілюструю книжки. Так, я дійсно проілюстрував багато книжок для „Веселки”, „Світу”, „Каменяра” ще за радянських часів. Зараз маю більш широкий творчий діапазон, займаюся офортом, скульптурою. Яка різниця, в чому втілиться моя думка – в скульптурі, оформленні книги, малюнку “туш-перо”? Я роблю так, як відчуваю, бо рахую, що то лише засоби.

– А ніколи не задумувалися над створенням якогось писемного проекту, щоб, наприклад, втілити думки в текстах?

– Не знаю, не пробував, хіба що може колись вдарюся головою, то почну писати (сміється). Зараз я працюю над новим проектом, який, можливо, можна віднести саме до писемного, його початок ви можете бачити на виставці, він називається

„Сім пісень про Гутенберга”. Це буде оригінальна книга з оригінальними офортами, де буде сім пісень німецькою мовою та ноти. Я хочу зробити 25 екземплярів цієї ручної книги, тобто вручну віддрукувати. Думаю, проект буде мати успіх. Я вже працював над однією роботою, теж присвяченою першодрукарю, для музею Гутенберга в німецькому місті Майнці. До Гутенберга я ставлюся як до батька нашої книжкової діяльності й справи.

– А що почали робити раніше – малювати чи читати?

– Малювати. Я малюю з дитинства, читаю, звісно, теж. Але такого захоплення, щоб читав би й читав – нема.

– Знаю, що крім давньогрецької культури, останнім часом ви зацікавилися гуцульською...

– Давньогрецькою міфологією я займався і займаюся, в мене дуже багато є графіки і офортів на цю тему. Міфологічні корені мене цікавлять, бо в них закладена ота першооснова, на якій вже вибудоване наше суспільство, життя і т.д. Цікаво, що коли мене запросили на Гуцульщину, коли я там побував, подивися і вник в їхнє життя, я жодної різниці не побачив між гуцульською міфологією та давньогрецькою: єдині боги, єдина суть, єдині корені. Ніхто не знає, звідки гуцули взагалі прийшли і принесли ту культуру, те єднання з природою – то ж є складні умови виживання в горах! А коли я побачив гуцульську вишивку білим по білому – вона мене настільки вразила, що я використав цей метод у своїй серії робіт.

– Я знаю, що Євгенія Гапчинська, працюючи над створенням книжкових героїв Куркова, забула домалювати капелюха одному з персонажів, через що всю серію ілюстрацій ледь не довелося перемальовувати. Між вами й авторами траплялися кумедні історії?

– Процес створення книги однаковий в усіх видавництвах. Спочатку є рукопис, а потім до нього підбирається художник. Ясно, що читаєш рукопис, – і якщо він тобі подобається, то ти його робиш. Я в житті майже ніколи не робив того, що мені не подобалося. Не тому, що письменник був поганим, – я не фахівець і не знавець літератури, щоб оцінювати, – тому що я не бачив того твору. Якщо ти прочитав текст письменника і бачиш просторово ту книжку – то ти її робиш. Якщо ти її не бачиш – то що ти будеш робити? І тому якихось нюансів, які би гальмували творчий процес чи сприйняття, практично нема. Я собі вже на сьогоднішній день можу дозволити робити те, що подобається, а що не подобається – не робити. Ну, а із самого початку, коли я був молодший, безумовно, було все. Так, як і кожний художник, починав важко, не вмів малювати, не розумів книжки. Але коли я

навчився добре малювати і добре розуміти книжку, тепер маю проблему: що малювати?

– З ким із сучасних письменників бажали би попрацювати?

– Я говорив якимось: уже письменники шукають мене. Якщо письменник написав, знаючи мою творчість, відчуваючи, що то буде гармонія його тексту з моїм оформленням, тоді він звернеться до мене, і ми будемо працювати. Я думаю, це правильно.

– А звідки берете натхнення?

– Після того, як я полишив свою викладацьку роботу в 1996 році, перейшов у ранг вільного професійного художника. І в мене розуміння цієї роботи вкладається в наполегливу працю в майстерні з шостої-сьомої години ранку. Є в мене натхнення, нема натхнення – я ніколи над цим не задумуюся. Я прихожу в майстерню і працюю, в мене є достатньо задумів, шукаю натхнення в тих декількох проектах, над якими саме працюю. Якщо я прийшов і в мене нема натхнення до скульптури, займаюся живописом, нема до живопису – гравірую. Цей діапазон настільки загрузає мій час, що такої проблеми, аби сидіти і чекати, коли прийде натхнення, в мене немає. Я завжди пригадую, як говорив Мусоргський: „Музикант повинен грати і працювати кожен день, і коли прийде хоч хвилина натхнення, то він зробить геніальну річ. А якщо він буде сидіти й чекати, а не кожен день працювати, то навіть коли натхнення прийде, він нічого не зробить”.

[ДРУГ ЧИТАЧА](#)

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA ANNOUNCES PUBLICATION OF “MADE IN KYIV ~ MADE IN NEW YORK”

[A PORTFOLIO OF 10 INTAGLIO PRINTS BY UKRANIAN AND NEW YORK ARTISTS](https://nysetchers.org/events_051101_ukrainian.php)
https://nysetchers.org/events_051101_ukrainian.php

[Сергій ІВАНОВ: «Бути поганою людиною невігдно»](#)

Живописні картини цього художника є у приватних колекціях найвідоміших українських політиків.

Його співпраця із популярною письменницею Марією Матіос тішить око найприскіпливіших книгоманів. А графіка митця займає провідні позиції на міжнародному арт-ринку. Мова про заслуженого художника України львів'янина

Сергія Іванова, в активі якого - понад 60 міжнародних виставок, 15 із них - персональні.

- Кожна творча особистість прагне створювати певну таємницю довкола свого «Я». Та хотілося б дещо підняти завісу...

- Мені у цьому житті поталанило. Я - безмежно щаслива людина. На життєвій стежині мені траплялись добрі люди і талановиті вчителі. Бути поганою людиною невігідно. Коли ти щирий, відкритий, навколо тебе гуртуються позитивні люди. Творчість доброго митця здатна будити у глядача бажання побачити її знову і знову. Полотна з негативною енергетикою знаходять своє місце у музеях, але не в серцях.

- Чим для вас є мистецтво: важкою працею чи задоволенням для душі?

- Мистецтво – моя щоденна робота, хобі та задоволення водночас. Без постійного збагачення духовного світу та вдосконалення характеру неможливе життя професійного художника. Працюю у ділянках станкової естампної гравюри, книжкової графіки, живопису та скульптури. Це широкий діапазон можливостей для самовираження. І тут важливо зберегти єдиний візуальний ряд. Щоб роботи жили одна з одною, доповнювали і розвивали зміст та ідею творчих задумів. А це можливо тільки за щоденної важкої праці. Я ніколи не зраджував своєму мистецтву, і воно віддячує мені.

- Якби перед вами постав вибір: йти далі по творчому шляху із пензлем у руках, куснем глини чи аркушами книг... Який із цих художніх жанрів найбільше виражає вашу сутність?

- Я – художник-графік. І за освітою, і за покликанням, і за духовним сприйняттям мистецтва. У техніці офорту кожна лінія дає мені змогу якнайповніше виразити свої почуття, емоції. Графіка - найвища серед інших мистецьких технік. Лінія, проведена на полотні, і пляма – те, що організовує всі інші види мистецтва. Від того, наскільки художник володіє лінією та плямою, настільки він може собі дати раду в інших видах мистецтва.

- Кожен художник прагне, аби його побачили та оцінили. У вашого виставкового досвіду – широка географія...

- Активно виставляю графіку. Мав понад 50 міжнародних групових виставок. Маю понад 15 персональних виставок в Україні, Франції, Данії... Особливістю моїх персональних виставок є те, що вони були комплексні: графіка, живопис, скульптура. Такий підхід подобається глядачам.

- А як щодо матеріального боку. Чи правда, що за межами нашої держави митці отримують набагато більші гонорари за свою працю?

- Із тим, що за кордоном митці мають більші гонорари, можна ще посперечатися. Усе залежить від художника і від роботи галереї, де виставляються полотна. Існує арт-бізнес. Це самостійна держава, у якій панують свої закони. Для прикладу, французький митець укладає контракт із галереєю. За умовами, ціна його картини метр на метр починається від 3,5 тис. євро. Але 50 відсотків цієї суми забирає галерея. Тож я б не казав, що за кордоном художник отримує великі гроші. У Києві ціни не менші. Просто люди звикли думати, що закордон годує митців бозна-якими

- Це випадковість. Хоча... Випадковостей не буває. Готуючись до однієї із виставок, випустив каталог робіт на гуцульську тематику. Якимось цей каталог потрапив до рук Марії Матіос. Уже потім вона розповідала, що, коли побачила мої картини в альбомі, відразу захотіла побачити того художника, який, мовляв, малює так, як вона пише. Пані Марія зателефонувала мені і запропонувала оформити її книгу «Майже ніколи не навпаки». Коли я прочитав цей роман, то не лише відчув той дух Гуцульщини, який заповнив мою душу, а й побачив його у надзвичайно сильному змістовному авторському оформленні. Тепер я чітко знаю, що слова Матіос додають мені ще більшого образного мислення. Ніколи не візьмусь оформлювати книгу, якої не відчуваю. Беру до рук кожен із рукописів Марії Матіос, відразу просторово бачу цю роботу. Моє завдання як художника - оформити книгу так, аби вона вирізнялась формою і візуальним змістом поміж тисяч інших. А далі спрацьовує глибинне мистецтво слова Марії Матіос, від якого вже неможливо відвести погляд.

- У вашій викладацькій діяльності була перерва тривалістю у 12 років. Що змусило вас цьогогоріч відновити спілкування із молодими митцями?

- Для мене завжди було великою приємністю спілкуватися з молоддю. Але попрацювавши 14 років викладачем, зрозумів, що мені потрібна перерва для переосмислення особистих творчих переконань, для реалізації накопичених задумів. Тішуся, що знову відновив співпрацю із майбутніми митцями. Молоде покоління змушує мене задуматись над своїми поглядами і теж, певним чином, формуватися. Поєднання мого досвіду із величезним бажанням студентів творити приносить плоди.

- Ваш робочий день розписаний до хвилинки. Як до цього ставиться ваша сім'я, наскільки розуміє вас?

- Дуже люблю свою родину. У нас - повне взаєморозуміння. Сім'я створює мені душевний спокій, так необхідний для творчої роботи. Недарма кажуть, що коли люди зуміють створити лад у сім'ях, то буде лад і в державі. Маю дружину Валентину, сина Олексія та... чорного kota Плутона. Дружина є берегинею нашої сім'ї, створює домашній затишок. Син закінчив Львівський медичний університет ім. Данила Галицького за спеціальністю «Стоматологія», зараз навчається в інтернатурі. А у kota Плутона я багато чого навчився для буденного життя. Мудрі вони, коти... Не вистачає, правда, батьків, які не так давно відійшли у вищий світ...

- Якій кухні віддасте перевагу?

- Безперечно, українській. Немає нічого кращого, аніж сало, печена бульба, чорний хліб і квашений огірок.

- **Що вкладаєте у поняття “патріотизм”?**

- Мені подобається уже саме визначення слова “патріот”. Воно варте того, щоб заради цієї ідеї жити. Особливо для митця. Від своєї землі можна взяти рівно стільки, скільки ти їй віддав. І вона буде вдячна тобі. Духовна і фізична еміграція – страшні речі.

Довідка «ВЗ»

Сергій Іванов народився 10 вересня 1957 р. у Кам'янці-Подільському Хмельницької області. Після закінчення Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова залишився там працювати. В 1995 р. перейшов на творчу роботу. З 1999-го - член Львівської обласної організації Національної спілки художників України. Працює у царині станкової естампної гравюри, книжкової графіки, живопису та скульптури (автор нещодавно відкритого у Чернівцях пам'ятника Францу Йосифу). Твори митця експонувалися в Україні, Швеції, Польщі, Словаччині, Японії, Нідерландах, Росії, США, Македонії, Франції, Іспанії, Бельгії... Художник є володарем міжнародних нагород і ґрантів. Займається оформленням книг.

Інна КОРЧУК

Сергій ІВАНОВ. Основи Композиції.

Сергій Іванов

ОСНОВИ КОМПОЗИЦІЇ
ВИДАННЯ

Сергій Іванов

ОСНОВИ КОМПОЗИЦІЇ
ВИДАННЯ

ЗАПРОШЕННЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ СПЕЦІАЛІЗОВАНЕ
ВИДАВНИЦТВО «СВІТ»

Вельмишановний(а) пане(і)

*запрошуємо Вас
на презентацію книги*

Сергій Іванов
**ОСНОВИ
КОМПОЗИЦІЇ**
ВИДАННЯ

*Рекомендовано
Міністерством освіти і науки України
як навчальний посібник
для студентів
вищих навчальних закладів*

●

Презентація відбудеться
у Музеї мистецтва давньої української книги
(за Палацом Потоцьких)

м. Львів, вул. Коперника, 15а

13 вересня 2013 року
Початок о 14.00 год.

Презентація відбулася у Музеї мистецтва давньої української книги
м. Львів, вул. Коперника, 15а
13 вересня 2013 року
Початок о 14.00 год.